

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci žalobcov:

- 1/ **Slovenský poľovnícky zväz Poľovnícke združenie Kapušany**, so sídlom 082 12 Kapušany,
- 2) **V.**, bytom F.F.,
- 3) **J.**, bytom F.F.,

zast.: *JUDr. Bohumilom Novákom*, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, ul. Horná 27, 874 01 Banská Bystrica,

proti žalovanému: **Krajský lesný úrad v Prešove**, so sídlom Masarykova č. 10, 080 01 Prešov, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu, za účasti:

- 1/ Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove, 082 12 Kapušany č. 568,
- 2/ Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik Banská Bystrica, Nám. SNP č. 8, 875 66 Banská Bystrica,

obaja zast.: *JUDr. Lenkou Molčanovou*, advokátkou so sídlom v Prešove, Hlavná č. 10, 080 01 Prešov,

- 3/ Družstvo Agroplus, Zlatobanská č. 12, 080 01 Prešov,
- 4/ JUDr. L., D.,
- 5/ PD Sekčov – Tulčík, 082 13 Tulčík,

zast.: *JUDr. Ladislavom Lukáčom*, advokátom so sídlom v Prešove, Hlavná č. 19, 080 01 Prešov,

- 6/ Urbárske spoločenstvo Kapušany, Kapušany,
- 7/ Slovenský pozemkový fond, Búdková č. 36, 817 15 Bratislava,
- 8/ Gréckokatolícka farnosť F., 082 12 F.,

zast.: *JUDr. Róbertom Slamkom*, advokátom so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín,

- 9/ Pozemkové spoločenstvo Združenie bývalých urbarialistov, pasienkov a lesných spol., Stráž – Fintice, Fintice č. 19, 082 13 Fintice a

10/ Pozemkové spoločenstvo PS Kikapa Tulčík, Tulčík 170, 082 13 Tulčík, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, na odvolanie žalovaného a zúčastnenej osoby 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. januára 2011 č. k. 1S/77/2009-110, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. januára 2011 č. k. 1S/77/2009-110 **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 09/00069-FA z 25. septembra 2009 (č. 1. 39) žalovaný ako odvolací orgán v správnom konaní oprávnený konať podľa § 71 ods. 2 písm. b) a § 73 písm. c) zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 274/2009 Z.z.“) a v zmysle § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Prešove č. j. 2006/143-25/Sz zo dňa 18.12.2006 vo výroku nasledovne:

„Obvodný lesný úrad v Prešove, podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov

schvaľuje

nájomné zmluvy (NZ) o postúpení výkonu práva poľovníctva, uzavreté na dobu desiatich rokov pre užívateľa – Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove v zastúpení predsedom Ing. V. CSc, K., s vlastníkmi poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru (PR) Kapušany:

<i>P.č</i>	<i>Vlastník - správca</i>	<i>Schv. doložka-číslo</i>	<i>Výme ra – ha</i>
<i>1.</i>	<i>Lesy SR š.p. Banská Bystrica</i>	<i>2006/143-</i>	<i>56,41</i>

	<i>v zast. Ing V.</i>	<i>25/1</i>	
2.	<i>Družstvo Agroplus Prešov, Zlatobanská 12 (PPF)</i>	<i>2006/143- 25/2</i>	<i>131,1 8</i>
3.	<i>JUDr. L. (LPF)</i>	<i>2006/143- 25/3</i>	<i>33,03</i>
4.	<i>PD Sekčov v Tulčíku(PPF)</i>	<i>2006/143- 25/4</i>	<i>36,48</i>
5.	<i>Urbárska spoločnosť Kapušany v zast. J.</i>	<i>2006/143- 25/5</i>	<i>20,62</i>
6.	<i>Slovenský pozemkový fond Bratislava</i>	<i>2006/143- 25/6</i>	<i>456,6 1</i>
7.	<i>PS, združ. býv. urb., pasienkov a lesných spol. 2C Stráž Fintice (LPF) v zast. M.</i>	<i>2006/143- 25/8</i>	<i>11,16</i>
8.	<i>PS Kikapa Tulčík, (LPF) v zast. F.</i>	<i>2006/143- 25/9</i>	<i>6,97</i>
	<i>Spolu:</i>		<i>752,4 6 ha</i>

Pozemky vyššie uvedených vlastníkov boli rozhodnutím Lesného úradu v Prešove č. 75/93 zo dňa 7.10.1993 uznané za spoločný poľovný revír v zmysle § 14 ods. 1 zákona o poľovníctve, zmenený uznaním PR Fintice rozhodnutím OLÚ v Prešove č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006 a rozhodnutím KLÚ v Prešove č. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006, právoplatné dňa 21.08.2006 (celková výmera 1483,73 ha)“.

2. Pri svojom rozhodnutí žalovaný predovšetkým zohľadnil argumentáciu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, ktoré prostredníctvom rozhodnutia č. j. 924/2009-730/330 z 03.07.2009 (č. 1. 35) na podnet (presnejšie protest) prokurátora pôvodné rozhodnutie žalovaného z 26.02.2007 zrušilo. Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky vo svojom odôvodnení s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1, § 14 ods. 1 až 3 a § 16 pôvodného zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve (ďalej na účely tohto rozsudku tiež „zák. č. 23/1962 Zb.“) zdôraznilo najmä, že zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva je

zmluvou, na ktorú sa vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že osobitný zákon, tzn. zákon o poľovníctve (zák. č. 23/1962 Zb.) vyžaduje, aby

- bola urobená v písomnej forme na obdobie 10 rokov (§ 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb.),
- ju uzavreli subjekty označené § 14 ods. 1 a 3 zák. č. 23/1962 Zb., tzn. vlastníci spoločného poľovného revíru a poľovnícke združenie alebo iná právnická alebo fyzická osoba, pre ktorú platí primerane § 4 zák. č. 23/1962 Zb. a
- bola uzavretá na uznaný poľovný revír.

Práve tieto náležitosti je správny orgán oprávnený pri jej schvaľovaní zisťovať.

3. Základnou chybou, ktorú Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky v tomto konaní žalovanému vytklo, bolo že

- a) niektoré zmluvy schválené rozhodnutím OLÚ v Prešove č. 2006/143-25/Sz zo dňa 18.12.2006 boli uzavreté už na neexistujúci poľovný revír (PR) Kapušany,
- b) zmluva schválená medzi prenajímateľom Gréckokatolíckou cirkvou, farnosťou F. a nájomcom PD Kapušany je schválená v rozpore s ustanovením § 16 zák. č. 23/1962 Z.z.,
- c) z niektorých uzatvorených zmlúv sa nedá zistiť, ktoré osoby konali za právnické osoby a
- d) ďalej zmluvy schválené napadnutým rozhodnutím neboli zo strany PD Kapušany platne uzatvorené, pretože boli podpísané iba jeho predsedom, hoci podľa § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka je potrebné aby takto uzavreté zmluvy boli podpísané aspoň dvoma členmi predstavenstva.

4. Žalovaný v ďalšom konaní vytknuté vady odstránil dodatkami k zmluvám (nedostatok pod písm. a/), opravou výroku prvostupňového správneho orgánu (nedostatok pod písm. b/), doplnením osôb opravných konat' v mene právnických osôb (nedostatok pod písm. c/) a doplnením k podpisu predsedu podpisu ešte jedného člena predstavenstva v zmysle § 243 ods. 3 Obchodného zákonníka (nedostatok pod písm. d/).

5. S odôvodnením, že nakoľko z ustanovenia § 16 zák. č. 23/1962 Zb. nevyplýva povinnosť pre správny orgán zabezpečiť výkon práva poľovníctva na časť uznaného poľovného revíru a taktiež neukladá správnemu orgánu povinnosť určiť rozhodnutím

nájomné, bolo podľa žalovaného potrebné zmeniť napadnuté rozhodnutie prvostupňového orgánu.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o posúdení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

6. V ďalšej časti sa žalovaný vysporiadal s odvolacou argumentáciou pána F., pána Mgr. Š., pána V., Lesného spoločenstva vo F. - pozemkové spoločenstvo ako aj sa vyjadril k spoločnému odvolaniu (L., R. Š., I., R. J. a M.).

7. Na základe uvedeného žalovaný po oboznámení sa s obsahom odvolania, vykonaním dokazovania a po odstránení väd a chýb konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

8. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu z 11.12.2009 na Krajský súd v Prešove.

9. Krajský súd v Prešove ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a postup správnych orgánov pred jeho vydaním v rozsahu dôvodov žaloby a dospel k záveru, že rozhodnutie nie je v súlade so zákonom a napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím prvostupňového správneho úradu v zmysle dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s priznaním náhrady trov konania žalobcom.

11. Pri svojom zrušujúcom rozsudku krajský súd s odkazom na ustanovenia § 244 ods. 1 až 3, § 247 ods. 1 a 2, § 249 ods. 1 a 2, § 250i ods. 1 a 3 O.s.p., § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 druhá veta, § 4 ods. 1, § 14 ods. 1 až 3, § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zdôraznil, že citovaný zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov v prechodných a záverečných ustanoveniach nevyklučuje na konanie podľa tohto zákona aplikáciu zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov,

a následne odcitoval ním vybrané ustanovenia Správneho poriadku relevantné pre posúdenie veci.

12. Ďalej krajský súd konštatoval, že s poukazom na vyššie citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, bol z úradnej povinnosti povinný v tomto konaní prihliadať aj na pochybenia správnych orgánov obidvoch stupňov. V súvislosti s uvedeným krajský súd osobitne vyzdvihol základné pravidlá (správneho) konania, a medzi nimi zásadu materiálnej, teda objektívnej pravdy. Touto zásadou sa však správny orgán podľa krajského súdu neriadil.

13. Krajský súd poukázal na obsah administratívneho spisu, podľa ktorého prvostupňový orgán dňa 18.12.2006 vydal dve rozdielne rozhodnutia,

1. tzn. v prvom rozhodnutí č. 2006/143-25/Sz, ktoré bolo napadnuté v tomto konaní žalobou žalobcov, okrem iného schválil nájomné zmluvy uzavreté na dobu 10 rokov pre užívateľa Poľnohospodárske družstvo Kapušany v zastúpení predsedom Ing. V., CSc. s vlastníkami poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru (PR) Kapušany;
2. v poradí druhým rozhodnutím č. 2006/2-58/Sz rozhodol o neschválení nájomných zmlúv uzatvorených na dobu 10 rokov pre užívateľa Poľovnícke združenie Kapušany zastúpené predsedom V. s vlastníkami poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru (PR) Kapušany.

tzn., hoci sa týkali toho istého predmetu a aj tých istých účastníkov, tak napriek uvedeným zásadám (najmä citované uznesenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku) rozhodol o skutkovo zhodných veciach rozdielne.

14. V poradí druhé rozhodnutie prvostupňový správny orgán odôvodnil aj tým, že po právoplatnosti rozhodnutí o uznaní Poľovného revíru Stráž – Fintice rozhodnutím OLÚ v Prešove č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006 a rozhodnutím KLÚ v Prešove č. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006, právoplatné 21.08.2006, bola zmenená hranica a znížila sa výmera Poľovného revíru Kapušany na celkovú výmeru 1483,73 ha, preto bolo potrebné vykonať rebonitáciu PR Kapušany.

15. Ďalej krajský súd v súvislosti zdôraznil, že pri vydaní tohto rozhodnutia o neschválení nájomných zmlúv o výmere 1644,1794 ha

1. bolo účastníkom správneho konania okrem iných účastníkov aj Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove zastúpené predsedom Ing. V., CSc.,
2. boli vlastníci (užívatelia) poľovných pozemkov vyzvaní listom zo dňa 24.11.2006 na úpravu – doplnenie predložených nájomných zmlúv pre výkon práva poľovníctva PR Kapušany z dôvodu zmeny hranice PR Kapušany a vykonanej rebonitácie.

16. Na rozdiel od posudzovania nájomných zmlúv v tomto konaní správny orgán poukázal v jeho odôvodnení iba na to, že bola vykonaná kontrola zameraná na identifikáciu osôb uvedených v zozname a na ďalšie zmluvné dojednania, či neodporujú zákonu o poľovníctve. Zároveň prvostupňový správny orgán konštatoval, že PD Kapušany odstránilo na Výročnej členskej schôdzi konanej pol roka pred výzvou nesúlad s výškou nájomného za prenájom výkonu práva poľovníctva. Ďalej prvostupňový správny orgán konštatoval, že výmery poľovných pozemkov v bode II. výroku upresnil žiadateľ (PD Kapušany) a pri lesných pozemkoch úrad vychádzal z evidencie lesných pozemkov OLÚ Prešov a taktiež podľa platného Lesného hospodárskeho plánu.

Z uvedeného krajskému súdu vyplynul záver, že hoci tieto dôkazy správne orgánu v tomto prípade postačovali, tak v rovnakom konaní vo veci žiadosti Poľovníckeho združenia Kapušany už nepostačovali.

17. Krajský súd tiež poukázal na tú skutočnosť, že výmera, na ktorú boli schválené zmluvy na výkon práva poľovníctva s PD Kapušany predstavuje 52% z PR Kapušany. Avšak Poľovnícke združenie Kapušany zastúpené predsedom V., účastníkom tohto správneho konania nebolo a ani predmetné rozhodnutie o schválení zmlúv pre PD Kapušany mu nebolo doručené. Nakoľko podľa krajského súdu mal byť procesný postup správneho orgánu v oboch veciach identický, potom aj účastníctvo v konaní malo byť tiež rovnaké, a preto postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý nepovažoval za účastníka Poľovníckeho združenia Kapušany, nie je v súlade so zákonom (konkr. § 14 ods. 1 Správneho poriadku).

18. Čo sa týka námietky odvolateľa V., že v zmysle ustanovení Občianskeho zákona, ako aj Zákona o poľovníctve, v zmysle ktorých zastupoval pri rokovaniach vedúcich k uzatvoreniu nájomných zmlúv Poľovníckeho združenia Kapušany a tieto v ich mene na základe tohto splnomocnenia uzatvoril, v priebehu ich platnosti aj spravoval a kontroloval ich plnenie a taktiež zastupoval pred správnymi orgánmi PZ Kapušany, sa správny orgán podľa krajského súdu nevyporiadal, nakoľko sa k nej vyjadril iba strohým konštatovaním, že nejde

o predmet schvaľovania (obdobne postupoval žalovaný aj v prípade námietok odvolateľa V., S., Mgr. Š., ako aj Lesného spoločenstva vo F., a drobných vlastníkov pozemkov v k. ú. F., J., Š., I., J. a I.)

19. Ďalej krajský súd poukázal na to, že v správnom konaní o žiadosti PD Kapušany o schválenie zmlúv o nájme výkonu práva konal prvostupňový správny orgán s PD Kapušany bez toho, aby žiadateľ predložil Stanovy družstva, ktoré sú potrebné na výkon práva poľovníctva, v zmysle ktorých PD Kapušany na základe uzatvorených zmlúv má vykonávať právo poľovníctva v PR Kapušany.

Krajský súd tiež nemohol preveriť ani ďalšie skutočnosti, pričom poukázal na zápisnicu z výročnej členskej schôdze z 23.02.2006, v spise sa však nachádza iba kópia návrhu na prijatie uznesenia o schválení Doplnenia stavov PD a zmenu zmluvy o prenájme poľnohospodárskej pôdy, nie predmetná zápisnica.

20. Podľa názoru krajského súdu odstraňovanie tzv. „chýb“ v nájomných zmluvách postupom realizovaným žalovaným nenaplnilo účel odstraňovania nedostatkov podania tak, ako je to myslené v ustanovení § 19 Správneho poriadku. Nájomné zmluvy predkladané žiadateľom na schválenie správny orgán sú právnymi úkonmi podľa Občianskeho zákonníka a ich platnosť resp. neplatnosť musí byť posudzovaná k dátumu, kedy zmluvy boli uzavreté.

21. Vzhľadom na uvedené procesné pochybenia správnych orgánov, ktoré vzbudzujú pochybnosti o tom, že správne orgány konali zákonne a v súlade s vyššie citovanými právnymi normami, preto krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci a rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Navyše krajský súd mimo výrokovú časť poukázal aj existenciu dôvodu podľa § 250j ods. 3 O.s.p., lebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť administratívneho spisu.

III.

Odvolaie žalovaného/ žalobcu/zúčastnenej osoby 1./, stanoviská

A)

22. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 07.03.2011 (č. 1. 136) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný s odkazom na ustanovenie § 250j ods. 1 a 2 O.s.p. poukázal na to, že krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie mimo medze žaloby. V súvislosti s uvedeným žalovaný vyjadril neistotu, prečo krajský súd preskúmaval v tomto konaní právoplatné rozhodnutie OLÚ č. j. 2006/2-58/Sz v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 07/00142-FA z 09.03.2007.

23. Ďalej podľa žalovaného sa ako bezpredmetné javí preskúvanie právoplatného rozhodnutia o uznaní PR Stráž Fintice, pričom podotkol, že nie je pravdivé tvrdenie krajského súdu, že rozhodnutie žalovaného č. j. 06/00358-2/CA z 02.08.2006 sa v administratívnom spise nenachádza, nakoľko predmetné rozhodnutie bolo krajskému súdu zaslané prostredníctvom listu tunajšieho úradu č. j. 10/00065-FA zo 17.02.2010. Obidve skutočnosti neboli podľa žalovaného predmetom žaloby.

24. Tiež žalovaný namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku pre nedostatok dôvodov, najmä vo vzťahu k záveru krajského súdu, že prvostupňový správny orgán dňa 18.12.2006 vydal dve rozdielne rozhodnutia, ktoré sa týkali toho istého predmetu a aj tých istých účastníkov, a napriek uvedeným zásadám a s poukazom na konkrétne ust. § 3 ods. 4 Správneho poriadku prvostupňový orgán o skutkovo zhodných veciach rozhodol rozdielne. Uvedená skutočnosť podľa žalovaného nastat' nemohla, lebo PD Kapušany pri Prešove predložilo aktualizované zmluvy na už zmenený PR Kapušany a naopak PZ Kapušany uzatvorilo zmluvy na starý PR Kapušany tak, že tie zasahovali do uznaného PR Stráž Fintice.

Navyše žalovaný opätovne poukázal, že uvedené nebolo predmetom žaloby.

25. Rovnako žalovaný považuje za nesprávne konštatovanie krajského súdu (str. 20 ods. 1 rozsudku), že vlastníci poľovných pozemkov boli vyzvaní listom zo dňa 24.11.2006 na úpravu – doplnenie predložených nájomných zmlúv. Práve v tomto konaní (po právoplatnosti rozhodnutia o zmene PR Kapušany, a po vykonanej rebonitácii) na základe výzvy PD Kapušany doplnilo a upravilo nájomné zmluvy na výmeru zmeneného poľovného revíru Kapušany.

Na rozdiel od tohto postoja PD Kapušany, ďalší subjekt PZ Kapušany trvalo na pôvodne uzatvorených zmluvách na pôvodný PR Kapušany. Preto správny orgán schválil nájomné zmluvy pre PD Kapušany a nie pre PZ Kapušany.

26. Ďalej žalovaný s odkazom na ustanovenie § 14 Správneho poriadku zdôraznil, že krajský súd nesprávne vyhodnotil aj to, že PZ Kapušany má byť účastníkom konania v osobitnom konaní, ktoré sa týkalo schvaľovania zmlúv iba Poľnohospodárskeho družstva Kapušany. Poľovnícke združenie Kapušany v konaní vo veci schválenia nájomných zmlúv pre PD Kapušany podľa žalovaného nebolo účastníkom konania, nakoľko nie je vlastníkom poľovných pozemkov v PR Kapušany a ani nemá právoplatne schválenú nájomnú zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva v uznanom PR Kapušany.

Nakoľko vlastníci dohodli v nájomných zmluvách, ktoré boli vypracované v zmysle Smernice MP SR č. 244/1998 – 700 zo dňa 01.08.1998 o poľovníckom plánovaní, štatistike a dokumentácii, že pozemky prenajímajú aj na vykonávanie práva poľovníctva, potom podľa žalovaného vlastníci nepostúpili pozemky iba na poľnohospodárske využívanie, ale aj na prenájom výkonu práva poľovníctva. V danom prípade ide podľa zákona č. 504/2003 Z.z. o zmluvný vzťah medzi nájomcom, tzn. PD Kapušany, a prenajímateľom, ktorými sú jednotliví vlastníci.

Za týchto okolností nemal prvostupňový správny orgán dôvod po vykonaní aktualizácie výmeru je neschváliť.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov v zmluve o nájme pozemkov na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku možno dohodnúť, že pozemky sa prenajímajú i na vykonávanie rybárskeho práva alebo na vykonávanie práva poľovníctva za primeranej výšky nájomného.

27. V súvislosti s uvedeným názorom žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.06.2000 sp. zn. 5SŽ 69/00, v ktorom je uvedený nasledujúci právny názor:

„Keďže o výkone práva poľovníctva podľa ust. § 14 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v z.n.p. rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaný za poľovný revír a tento je oprávnený vykonávať právo sám (§ 14 ods. 2) alebo ho môže prenajať poľovníckemu združeniu alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe (§ 14 ods. 3), je účastníkom konania o vyhradení práva poľovníctva

podľa § 18 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov vlastníci (vlastníci) poľovného revíru (spoločného poľovného revíru) a oprávnený nájomník vykonávajúci právo poľovníctva alebo štátna organizácia.“

28. Tiež žalovaný označil za nesprávne konštatovanie krajského súdu to,

1. že výmery poľovných pozemkov v bode II. výroku spresnil žiadateľ (PD Kapušany) a pri lesných pozemkoch správny orgán vychádzal z evidencie lesných pozemkov na OLÚ Prešov,
2. v spise sa nenachádza rozhodnutie žalovaného č. j. 06/00358-2/CA zo dňa 02.08.2006,
3. nájomné zmluvy musia obsahovať presnú identifikáciu nehnuteľnosti podľa údajov katastra nehnuteľnosti a v administratívnom spise musia byť ako dôkazy pripojené listy vlastníctva.

K týmto konštatovaniam krajského súdu opätovne žalovaný uviedol, že ani toto nebolo predmetom žaloby.

29. Obdobne žalovaný poukázal na nesprávny záver krajského súdu, že uvedená zmluva je v rozpore s Obchodným zákonníkom, či Občianskym zákonníkom. Na vyslovenie takéhoto záveru nie je oprávnený ani správny orgán ani správny súd, ale iba príslušný súd v osobitnom konaní. Toto svoje tvrdenie podoprel odkazom na stanoviska Generálnej prokuratúry č. VI/2 Gd 3052/03-11 z 19.05.2003, v ktorom sa konštatuje:

„Správnemu orgánu pri schvaľovaní zmluvy nie je možné ani prostredníctvom príslušných ustanovení Správneho poriadku imputovať oprávnenie, resp. povinnosť skúmať, či zmluvu skutočne podpísali vlastníci pozemkov alebo oprávnené osoby za nich konať. V prípade, že by sa od správneho orgánu požadovalo takéto zisťovanie stavu veci, znamenalo by to požadovať od neho posúdenie platnosti zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, čo z jeho oprávnenia schvaľovať zmluvu podľa § 16 zákona o poľovníctve, a ani z jeho postavenia štátneho orgánu na úseku poľovníctva nevyplýva. Navyše realizácia takéhoto oprávnenia by vzhľadom na jestvujúcu právnu úpravu nebola možná. Štátny orgán, ktorému je zákonom zverená pôsobnosť na úseku poľovníctva, môže zmluvu posudzovať len z hľadiska dodržania právnych predpisov upravujúcich oblasť poľovníctva.“

30. Čo sa týka záveru krajského súdu, že o žiadosti PD Kapušany o schválenie zmlúv o nájme konal prvostupňový správny orgán s PD Kapušany bez toho, aby žiadateľ predložil stanovú družstva, tento žalovaný (bod 2.8 odvolania) s odkazom na ustanovenia § 4 a § 14 zák. č. 23/1962 Zb. označil za nesprávny záver.

Podľa žalovaného krajský súd postupom podľa § 250g O.s.p. si na vykonanom pojednávaní mohol od PD Kapušany uvedenú zápisnicu, resp. stanovú družstva vyžiadať.

Toto tiež podľa žalovaného nebolo predmetom žaloby.

31. Ďalej žalovaný nesúhlasil (bod 2.9 odvolania) s názorom krajského súdu, že odstraňovanie chýb v nájomných zmluvách postupom realizovaným žalovaným nie je odstraňovaním nedostatkov tak, ako je v ustanovení § 19 Správneho poriadku predpísané. Podľa žalovaného odvolacie konanie tvorí jeden celok s konaním na prvom stupni, účastníci konania môžu až do vydania rozhodnutia o odvolaní uvádzať nové skutočnosti a navrhovať dôkazy. Uvedený postup využil účastník konania (PD Kapušany) na doplnenie konania v zmysle rozhodnutia MP SR č. 924/2009-730/330 zo dňa 03.07.2009, ktoré je navyše nadriadeným orgánom žalovaného. Podľa žalovaného dodatok k zmluve je bežný spôsob zmeny pôvodnej zmluvy a nie je ani v rozpore s ust. § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb., ktorý umožňuje vykonať aj zmenu už uzatvorenej zmluvy.

32. Takisto žalovaný prostredníctvom odvolania upozornil na to, že krajský súd v odôvodnení rozhodnutia nebral do úvahy vyjadrenia tak žalovaného ako aj ostatných účastníkov pôvodného správneho konania, ktorí ako vlastníci poľovných pozemkov prejavili vôľu a trvajú na takto uzatvorených zmluvách. Navyše správnym orgánom nie je zrejmé, o akých veciach majú opätovne rozhodnúť, keď žaloba smerovala iba proti jednému rozhodnutiu a vecou konania bolo schvaľovanie zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva v PR Kapušany.

33. Záverom žalovaný požadoval zmenu napadnutého rozsudku krajského súdu uznesením s tým, že žalobu zamietá a účastníkom nepriznáva náhradu trov konania, alebo ruší rozsudok krajského súdu z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a z dôvodu, že rozsudok nie je preskúmateľný pre nezrozumiteľnosť.

B)

34. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 07.03.2011 (č. 1. 142) proti rozsudku prvostupňového súdu zúčastnená osoba 1/ vyjadrila nesúhlas so závermi krajského súdu, tzn. že správny orgán sa neriadil dôsledne príslušnými zásadami uvedenými v správnom konaní, v priebehu konania nezistil presne a úplne skutočný stav veci a neobstaral si potrebné podklady pre rozhodnutie, napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplývala z § 3 Správneho poriadku, okrem toho nekonal so všetkými dotknutými účastníkmi konania, nevysporiadal sa s rozporami vo výmerách jednotlivých prenajímateľov a tieto procesné pochybenia mali vplyv na zákonné práva žalobcov.

35. Zúčastnená osoba 1/ ďalej zdôraznila, že nielen z výpovedí vlastníkov pozemkov ale aj z listinných dôkazov nepochybne vyplynulo, že má platne uzavreté zmluvy o výkone práva poľovníctva. Čo sa týka žalobcov 2/ a 3/, títo majú podľa zúčastnenej osoby 1/ cca 2 alebo 3 ha poľovnej plochy (0,002 alebo 0,003 z celkovej výmery poľovného revíru), a aj keby malo dôjsť k porušeniu ich práv, toto nemá podľa zúčastnenej osoby 1/ vplyv na rozhodnutie o tom, kto bude v danom poľovnom revíri poľovať.

36. Následne zúčastnená osoba 1/ vyjadrila svoje pochybnosti o tom, či napadnutý rozsudok krajského súdu vykazuje prirodzenú logiku a predpokladá, že ak prirodzená ľudská logika korešponduje s právnou logikou, nemôže mať tento rozsudok ani právnou logiku.

37. Záverom zúčastnená osoba 1/ požadovala aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietne alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

C)

38. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 09.06.2011 (č. 1. 160) proti uzneseniu prvostupňového súdu zúčastnená osoba 1/ vyjadrili nesúhlas s uložením povinnosti uhradiť v lehote 15 dní súdny poplatok vo výške 66,- € v predmetnom konaní.

Zúčastnená osoba 1/ najmä poukázala na to, že v tomto konaní nie je žalobcom, nakoľko žalobcom a účastníkom konania je Slovenský poľovnícky zväz, PZ Kapušany.

D)

39. Z vyjadrenia žalobcov 1/ až 3/ zo dňa 04.04.2011 (č. 1. 148) vyplýva, že Odvolanie žalovaného považujeme za účelové, bez akejkoľvek právnej relevancie. pretože obsahuje len polemiku s dôvodmi napadnutého rozhodnutia krajského súdu bez toho, aby námietky žalovaného obsahovali iný reálny skutkový stav, než ako ho zistil krajský súd.

40. Podľa žalobcov 1/ až 3/ žalovaný doteraz nepochopil svoje postavenie verejného orgánu, ktorý je povinný postupovať zákonne, objektívne a nestranne, čo však tomto prípade však zjavne nedodrжал.

41. Na základe uvedeného žalobcovia 1/ až 3/ požiadali napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

42. V ďalšom, v poradí druhom vyjadrení z 26.05.2011 (č. 1. 156), žalobcovia 1/ až 3/ označili odvolanie Poľnohospodárskeho družstva Kapušany za nedôvodné, lebo na jednej strane v dôvodoch odvolania uznáva nezákonnosť postupu žalovaného, avšak na druhej strane toto bagatelizuje so záverom, že takéto minimálne porušenie nemôže vyvolávať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Tiež nesúhlasil s názorom zúčastnenej osoby 1/, že zmluvy boli perfektné a že ide o minimálnych vlastníkov pôdy. Podľa žalobcov krajský súd vo veci jednoznačne dospel k správnym skutkovým a následne i právnym záverom.

Na základe uvedeného žalobcovia navrhli Najvyššiemu súdu SR, aby ako odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a priznal im nižšie vyčíslenú náhradu trov odvolacieho konania.

43. Vo vzťahu k rozsudku krajského súdu žalobcovia 1/ až 3/ konštatovali, že Krajský súd vo veci jednoznačne dospel k správnym skutkovým a následne i právnym záverom. Jeho rozhodnutie považujeme za správne a zákonné, pričom dôvody tohto rozhodnutia jednoznačne preukazujú porušenie postupu žalovaného pri rozhodovaní tejto veci.

44. Okrem toho, aby Najvyšší súd rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p., žalobcovia 1/ až 3/ požadovali priznať náhradu trov odvolacieho konania vo vyčíslenej sume.

45. Z vyjadrenia zúčastnenej osoby 2/ zo dňa 05.04.2011 (č. l. 149) vyplýva, že s prihliadnutím na rozsah odvolacích dôvodov opísaných žalovaným v jeho opravnom prostriedku a v súlade so zásadou zistenia materiálnej pravdy sa zúčastnená osoba 2/ domnieva, že je dôvodné prejednanie a rozhodnutie o opravnom prostriedku žalovaného.

46. Z vyjadrenia žalobcov 1/ až 3/ zo dňa 04.04.2011 (č. l. 148, resp. 154) vyplýva, že Odvolanie žalovaného považujeme za účelové, bez akejkoľvek právnej relevancie. pretože obsahuje len polemiku s dôvodmi napadnutého rozhodnutia krajského súdu bez toho, aby námietky žalovaného obsahovali iný reálny skutkový stav, než ako ho zistil krajský súd.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

47. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie podané žalovaným ako aj zúčastnenou osobou 1/ je dôvodné, pretože krajský súd nesprávne vec právne posúdil s tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, a preto postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

Súčasne z hľadiska procesnej istoty musel Najvyšší súd zmeniť pôvodné označenie žalovaných 2/ až 11/ na zúčastnené osoby 1/ až 10/, nakoľko v správnom súdnictve za žalovaného môže byť označený iba orgán verejnej správy (§ 244 v spoj. s § 250 O.s.p.)

48. Najvyšší súd sa nestotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom. Na druhej strane podstatou odvolania ako aj žaloby, ktorou sa žalovaný domáha preskúmania napadnutého rozsudku krajského súdu, je právna otázka, či krajský súd neprekročil svoje oprávnenie,

keď jeho právne názory sa nenachádzajú v medziach žalobných bodov. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

49. Žalovaný ako aj zúčastnená osoba 1/ svoje odvolanie opreli o viacero námietok. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré najmä žalovaný využil na spochybnenie riadnosti zistenia skutkového stavu a s tým spojeného riadneho výberu príslušného ustanovenia na podporu vysloveného výroku napadnutého rozsudku krajského súdu. Až po vyslovení ich nedôvodnosti odvolacím súdom vzniká právo žalovanému, resp. zúčastnenej osobe 1/ na prieskum zákonnosti napadnutého rozsudku z iných dôvodov.

50. Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil (predovšetkým bod č. 13), že krajský súd sa v svojom odôvodnení zaoberal najmä vyhodnotením dvoch, vnútorne odlišných rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu (obidve boli vydané v rovnaký deň, tzn. 18.12.2006), a to

1. v poradí prvé rozhodnutie č. 2006/143-25/Sz, ktoré bolo prostredníctvom rozhodnutia žalovaného č. 09/00069-FA z 25. septembra 2009 napadnuté žalobou žalobcov v tomto konaní, prostredníctvom ktorého Obvodný lesný úrad v Prešove okrem iného schválil nájomné zmluvy uzavreté na dobu 10 rokov pre užívateľa Poľnohospodárske družstvo Kapušany v zastúpení predsedom Ing. V., CSc. s vlastníkami poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru (PR) Kapušany, ktorý bol z pôvodnej výmery znížený na celkovú výmeru 1483,73 ha uznaním PR Fintice, a to rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Prešove č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. 06/00358-2/CA z 02.08.2006;
2. a v poradí druhým rozhodnutím č. 2006/2-58/Sz rozhodol o neschválení nájomných zmlúv uzatvorených na dobu 10 rokov pre užívateľa Poľovnícke združenie Kapušany zastúpené predsedom V. s vlastníkami poľovných pozemkov toho istého PR Kapušany.

51. Následne krajský súd s odkazom na uznesenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku (ako základné pravidlo správneho konania) na tom právne - aplikačnom základe vyvodil záver, že hoci sa obidve rozhodnutia (tzn. aj schvaľovacie konania) týkali toho istého predmetu a aj tých istých účastníkov (najmä vlastníkov výkonom práva poľovníctva dotknutých pozemkov), tak napriek uvedeným zásadám (najmä citované základné pravidlo konania)

rozhodol prvostupňový správny orgán a na neho nadväzujúci žalovaný ako odvolací orgán o skutkovo zhodných veciach rozdielne, čo je podľa krajského súdu v rozpore so zákonom, a tento záver môže Najvyšší súd označiť ako nosný základ pre zrušenie napadnutého rozhodnutia krajským súdom.

S uvedenou argumentáciou sa Najvyšší súd na základe nižšie uvedených záverov nestotožňuje.

52. Je nepochybné, že v čase rozhodovania – 18.12.2006 (tzn. posudzovacích procesov vykonávaných správnymi orgánmi prostredníctvom schvaľovania nájomných zmlúv) platila právna úprava vykonaná zákonom č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Na postup ako aj na rozhodovanie o výkone práva poľovníctva sa vzťahujú ustanovenia § 14 až 16 citovaného zákona.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. o výkone práva poľovníctva rozhoduje vlastník poľovných pozemkov uznaných za poľovný revír, ak ide o poľovné pozemky toho istého vlastníka (ďalej len "vlastník poľovného revíru"), alebo vlastníci poľovných pozemkov zlúčených alebo pričlenených do uznaného poľovného revíru.

Podľa § 14 ods. 3 zák. č. 23/1962 Zb. výkon práva poľovníctva možno prenajať poľovníckemu združeniu (§ 4) alebo inej právnickej alebo fyzickej osobe, pre ktoré platí § 4 primerane.

53. Z citovaných ustanovení je pre Najvyšší súd nepochybné, že **iba** vlastníci (spoločného) poľovného revíru sú z titulu svojho vlastníckeho práva (tzv. právo nakladania s predmetom vlastníckeho práva) aktívne legitimovaní na rozhodovaciu činnosť o predmete vlastníctva, vrátane udelenia (postúpenia) práva poľovníctva k predmetným nehnuteľnostiam.

V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd zdôrazniť tú neprehliadnutelnú skutočnosť, že žalobcovia 1/ až 3/ (a tento záver sa najmä týka žalobcu 1/) ako subjekty odlišné od úspešného nájomcu a súčasne žalobca 1/ ako neúspešný uchádzač v inom správnom konaní o schválení nájomných zmlúv s rovnakými vlastníkmi pozemkov aktívnu legitimáciu na zasahovanie do procesu vedeného pod č. 2006/143-25/Sz (v odvolacom správnom konaní pod č. 09/00069-FA) - zrejme nemá, lebo v okruhu účastníkov uvedeného konania sa účastník označený ako Slovenský poľovnícky zväz Poľovnícke združenie Kapušany nenachádza (viď č. 1. 54). Na toto okrem iného správne poukazoval aj žalovaný pod bodom 2.3 svojho odvolania, ktorý s poukazom na ustanovenie § 14 dôvodne argumentoval, že neúspešný účastník v inom konaní týkajúceho sa schválenia zmlúv na postúpenie práva poľovníctva

k rovnakému poľovnému revíru nemá automaticky postavenie účastníka konania v konkurenčnom správnom konaní.

S týmto právnym názorom Najvyššieho súdu korešponduje aj názor vyslovený prostredníctvom (hore citované v bode č. 27) uznesenia Najvyššieho súdu zo dňa 14.06.2000 sp. zn. 5SŽ 69/00.

54. Osobitosti nájomných zmlúv, ktorých predmetom je postúpení výkonu práva poľovníctva, sú upravené v ustanoveniach § 16 citovaného zákona. Je nepochybné, že zákon stanovuje okrem požiadavky písomnosti a limitácie nájomných zmlúv na 10 ročné obdobie aj požiadavku „*a priori*“ schválenia orgánom verejnej správy (hoci ho viaže na už spoločensky prekonaný termín „okresný národný výbor“) ako „*conditio sine qua non*“ na jej platnosť. Zákonom požadovaná „monopolná exkluzivita“ nájomcu na nadobudnutie, následne na uplatňovanie práva poľovníctva ako aj jeho zánik v danom revíre nepochybne vyplýva z ustanovení § 16 ods. 2 až 4 zák. č. 23/1962 Zb. a svojou podstatou sa blíži k vecnému právu k cudzej veci.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Podľa § 16 ods. 2 veta prvá 1 zák. č. 23/1962 Zb. jedno poľovnícke združenie smie uzavrieť zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva len v jednom poľovnom revíre.

Podľa § 16 ods. 3 zák. č. 23/1962 Zb. poľovnícke združenie nesmie postúpiť inému výkon práva poľovníctva v poľovnom revíre, ani v jeho časti.

Podľa § 16 ods. 4 písm. b) a f) zák. č. 23/1962 Zb. zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva zaniká:

b) zánikom poľovného revíru,

f) rozhodnutím o vyhradení výkonu práva poľovníctva podľa § 18 ods. 1.

55. Krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil s využitím zrušovacieho ustanovenia § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p., tzn. že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, a ustanovenia uvedeného pod písmenom d) O.s.p., tzn. rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov.

56. Z jeho odôvodnenia sa však iba s ťažkosťami dá zistiť, kedy sa vlastne krajský súd s hore uvedenými nedostatkami napadnutého rozhodnutia, tzn. s otázkou nedostačujúceho zistenia skutkového stavu, resp. jeho nepreskúmateľnosťou zaoberal.

V súvislosti s uvedeným musí Najvyšší súd konštatovať, že zákonodarca prostredníctvom ustanovenia § 250j ods. 2 O.s.p. ustanovil rôzne a navzájom sa vylučujúce zrušovacie dôvody. Obdobne aj dôvody uvedené pod písm. c) a d) sa logicky vylučujú. Zákonodarca, hoci na prvom mieste ako zrušovací dôvod neuviedol nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, ale ho spomenul až na 4. pozícii, tak toto systematické umiestnenie ustanovenia neznamena, že nejde o jednu z najdôležitejších námietok žaloby (resp. odvolania), ktorú dôvodnosť musí správny súd začať skúmať od počiatku, a to aj postupom *ex offio* (§ 250j ods. 3 O.s.p.).

57. Už v svojej staršej judikatúre Najvyšší súd zdôraznil zásadnú hranicu medzi preskúmateľnosťou a nepreskúmateľnosťou rozhodnutí správnych orgánov:

„Ak správny súd po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia dospeje k záveru, že je nepreskúmateľné, je odvolací dôvod, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d O.s.p.) v odvolacom konaní neaplikovateľný, lebo v tomto prípade okrem posudzovania obsahu samotného rozhodnutia súd nemôže vykonať iné dôkazy práve z titulu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, tzn. záveru, ktorý vychádza z právneho posúdenia veci.

Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale iba taký nedostatok dôvodov, ktoré majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že

- ide teda o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné, a že

- existuje stav „absencie“, ktorý nutne vedie k nepochopeniu rozhodovacích dôvodov. “

(m.m. rozsudok sp. zn. 1Sžso 23/2010 z 08.03.2011).

58. Na základe uvedeného vymedzenia nepreskúmateľnosti pristúpil Najvyšší súd k prevereniu záverov krajského súdu, ktoré ho viedli k záveru o nepreskúmateľnosti. Počnúc stranou 18 odôvodnenia krajský súd vyjadruje nesúhlas (viď napríklad formulácie záverov krajského súdu *„Presnosť zistenia znamená, že zistený stav musí zodpovedať skutočnosti,*

zodpovednosť za zisťovanie podkladov pre rozhodnutie nesie správny orgán. napriek uvedeným zásadám a s poukazom na konkrétne ustanovenie § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodol o skutkovo zhodných veciach rozdielne.“).

59. Ďalej na str. 19 krajský súd konštatuje, že: *„výmera uvedená v nájomných zmluvách nie je reálna, ale je nižšia, nakoľko došlo k zmene hraníc Poľovného revíru Kapušany.“* a následne svoje závery dopĺňa o to, že *„Súd musí zdôrazniť pri vydaní tohto rozhodnutia o neschválení nájomných zmlúv o výmere 1644,1794 ha, účastníkom správneho konania bolo okrem iných účastníkov aj Poľnohospodárske družstvo Kapušany pri Prešove zastúpené predsedom Ing. V., CSc.“*

60. Taktiež na str. 20 sa po porovnaní vyhodnotenia skutkového zisťovania v konaniach, kedy nájomné zmluvy schválil a naopak, kedy ich neschválil, nachádza iba strohé konštatovanie krajského súdu: *„Tieto dôkazy správne orgánu v tomto prípade postačovali, aj keď v rovnakom konaní vo veci žiadosti Poľovníckeho združenia Kapušany nie.“*, a toto je doplnené upozornením krajského súdu, že *„Súd musí zdôrazniť, že predmetom, resp. obsahom administratívneho spisu nie je platný Lesný hospodársky plán a ani upresnenie výmer poľovných pozemkov po vykonanej bonitácii v zmysle rozhodnutia OLÚ zo dňa 25.10.2006.“*

61. V súvislosti s uvedeným (body č. 57. až 60.) sa Najvyšší súd stotožňuje s argumentáciou žalovaného z jeho odvolania zo 07.03. 2011 (uvedená pod bodom 2.4 a 2.5), že krajský súd musí v rozsudku objasniť, prečo mal mať žalovaný sám od seba vedomosť, že má administratívny spis doplniť aj o položku vo veci uznania pôvodného spoločného poľovného revíru Kapušany č. 75/93 zo dňa 07.10.1993 (krajský súd obdobnú požiadavku vytýka aj na str. 23), rozhodnutie o zmene uznaného Poľovného revíru Fintice pod č. 2006/46-15 zo dňa 12.05.2006, rozhodnutie žalovaného č. 06/00358-2/CA z 02.08.2006 (podklad pre zníženie celkovej výmery PR Kapušany), situačný náčrt ako aj rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Prešove č. 2006/349-6/Sz z 25.10.2006 o bonitácii PR Kapušany; tzn. aj o podklady s prejednávanou vecou na prvý pohľad nesúvisiace, tzn. podklady pre uvedený Lesný hospodársky plán a týkajúce sa spresnenia výmer poľovných pozemkov po vykonanej bonitácii v zmysle rozhodnutia Okresného lesného úradu v Prešove zo dňa 25.10.2006.

62. Je povinnosťou správneho súdu, aby mal pred svojim rozhodnutím vo veci k dispozícii kompletný administratívny spis, a na zabezpečenie tohto cieľa mu ponúka platný Občiansky súdny poriadok množstvo oprávnení.

63. Až po vyčerpaní uvedených opatrení prichádza do úvahy zrušenie napadnutého rozhodnutia správneho orgánu pre neúplnosť administratívneho spisu, pričom správny súd musí v rozsudku objasniť, prečo chýbajúce časti administratívneho spisu mali nevyhnutný a zásadný vplyv na prieskum napadnutého rozhodnutia, najmä ak ide o podklady s prejednávanou vecou na prvý pohľad nesúvisiace.

64. Ďalej na str. 21 krajský súd vyslovil nasledujúce pochybnosti: *„Ak argumentoval správny orgán, že Poľovnícke združenie Kapušany nebolo účastníkom a preto mu nebolo doručované rozhodnutie, z čoho vyplývala povinnosť toho istého správneho orgánu doručovať rozhodnutie o neschválení zmlúv o výkone práva poľovníctve pre PZ Kapušany Poľnohospodárskemu družstvu Kapušany.“* pri ktorej súčasne zdôraznil, že procesný postup správneho orgánu v oboch veciach mal byť identický, teda postavenie účastníkov malo byť rovnaké, a preto postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý nepovažoval za účastníka Poľovnícke združenie Kapušany (tzn. žalobcu 1/) v konaní, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie č. 2006/143-25/Sz, ako aj ignorovanie tejto skutočnosti žalovaným v konaní č. 09/00069-FA (predmet prieskumu) nie je podľa krajského súdu v súlade so zákonom (konkrétne citoval § 14 Správneho poriadku).

Napriek takto prezentovanému záveru o nezákonnosti postupu prvostupňového správneho orgánu, krajský súd ako zrušovacie dôvody napokon uviedol písm. c) a d). Najvyšší súd musí pri uvedenej argumentácii krajského súdu odkázať na svoje skôr prezentované názory (bod č. 53), kde dostatočne objasnil, prečo u žalobcu 1/ vznikajú pochybnosti o jeho aktívnej legitímácii v tomto súdnom prieskume ako aj v predchádzajúcom správnom konaní a že krajský súd sa tomuto objasneniu vôbec nevenoval.

65. Krajský súd sa na str. 22 zaoberal s námietkami drobných odvolateľov, pričom uviedol, že *„Žalovaný sa k tejto námietke vyjadril iba strohým konštatovaním..... S týmito námietkami sa žalovaný vypořiadal tak, že poukázal na príslušné ustanovenie § 7 ods. 3 zákona č. 504/2003 Z.z. ...“*. V tejto súvislosti ďalej krajský súd poukázal na to, že žalovaný napadnutým rozhodnutím neodstránil ani pochybnosti v oboch vydaných rozhodnutiach 18.12.2006 a to konkrétne ohľadom výmer, ktoré boli predmetom schválenia nájomných

zmlúv uzavretých na dobu 10 rokov pre užívateľa PD Kapušany v celkovej výmere 772,10 ha v súvislosti so zmenou Poľovného revíru Kapušany. Práve tá požiadavka, že nájomné zmluvy musia obsahovať presnú identifikáciu nehnuteľnosti podľa údajov katastra nehnuteľnosti a v administratívnom spise musia byť ako dôkazy pripojené listy vlastníctva s kompletnými údajmi vo vzťahu k majetkovej podstate vlastníka, resp. nájomcu, toto je podľa krajského súdu základom pre riadne rozhodnutie podľa dostatočne zisteného skutkového stavu.

66. Krajský súd, hoci na str. 23 opätovne konštatuje, že *„Z toho vyplýva, že súd nemal možnosť na základe rozhodnutia zo dňa 12.05.2006 preveriť, či nájomné zmluvy uzatvorené medzi užívateľom PD Kapušany a vlastníkmi poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru PR Kapušany zasahujú, resp. nezasahujú do novo vytvoreného revíru Stráž – Fintice“*, tak na druhej strane dostatočne neobjasnil, prečo a na akom právnom základe (viď ustanovenie § 245 ods. 1 O.s.p.) je nutné spochybňovať účinky skôr vydaného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu (o vytvorení PR Fintice).

67. Na str. 24 krajský súd všeobecne polemizoval s postupom, ktorý si žalovaný zvolil na vyporiadanie, resp. odstránenie „chýb“ vytýkaných Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky.

68. Záverom str. 24 krajský súd vyslovil svoj záver, že *„Vzhľadom na uvedené procesné pochybenia správnych orgánov, ktoré vzbudzujú pochybnosti o tom, že správne orgány konali zákonne a v súlade s vyššie citovanými právnymi normami. Procesné pochybenia s poukazom na tieto skutočnosti mali vplyv na zákonné práva žalobcov a preto súd podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) O.s.p. napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav veci a rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Navyiac je tu daný aj dôvod podľa § 250j ods. 3 O.s.p., lebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť administratívneho spisu.“*

69. Na základe záverov hore vyslovených krajským súdom (tzn. Najvyšším súdom citovaných v medziach bodov č. 64 až č. 68) neobstojí zrušovací záver krajského súdu, že

- a) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a súčasne že
- b) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

Takto vyslovený záver nemá oporu v zákonných požiadavkách kladených na rozsudok správneho súdu prostredníctvom § 157 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Naopak, Najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd v odôvodnení iba vo všeobecnej rovine polemizoval s prístupom žalovaného k preverovaniu zisteného skutkového stavu v priebehu správneho odvolacieho konania, dôsledne neobjasnil, prečo za danej situácie (pochybnosti o dostatočne zistenom skutkovom stave vo veci posudzovania náležitostí zmlúv súkromného práva) nevyužil možnosť postupu správneho súdu na 1. stupni podľa § 250i ods. 2 O.s.p., vytýkal, a to prekvapivým spôsobom (viď záver v bode č. 61), žalovanému najmä chýbajúce podklady v administratívnom spise, nepreveril aktívnu legitimitáciu a rozsah účasti žalobcov, a navyše konštatoval porušenie zákonnosti žalovaným, ktoré však následne, čo sa týka dôsledkov na napadnuté rozhodnutie, ponechal bez povšimnutia. V tomto vidí Najvyšší súd podstatné nedostatky napadnutého rozsudku na jeho zrušenie postupom podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.

70. Navyše k hore uvedenému argumentu o nepreskúmateľnosti musí Najvyšší súd ešte dodať (najmä viď bod č. 57), že už vo svojej judikatúre (napríklad rozsudok sp. zn. 1Sžd 36/2011 z 15.05.2012) viackrát vyslovil právny názor, že *„nepreskúmateľnosť rozhodnutia je zapríčinená pre nedostatok dôvodov. Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu ale iba nedostatok skutkových dôvodov. Skutkovými dôvodmi, pre ktoré nedostatok je možné rozhodnutie správneho orgánu zrušiť pre nezrozumiteľnosť, sú také vady skutkových zistení, ktoré vytvárajú rozhodovacie dôvody, tzn. typicky vtedy, keď správny orgán vyvodil rozhodovacie dôvody alebo o skutočnosti v správnom konaní nezisťované, poprípade zistené v rozpore so zásadou legality (§ 3 ods. 1 Správneho poriadku) alebo tam, kde nie je zrejmé, či boli vôbec nejaké dôkazy vykonané.“*

71. Na okraj prejednávanej veci sa Najvyšší súd tiež, za účelom naplnenia hlavných cieľov Občianskeho súdneho poriadku (§ 1 O.s.p.) musí vyjadriť k otázke účastníkov, aký je rozsah právomoci lesných úradov pri schvaľovaní zmlúv o nájme práva poľovníctva. Preto na tomto mieste odkazuje na právne závery v svojom rozsudku sp. zn. 1Sžo/74/2009 zo dňa 09. marca 2010, s ktorým, sa v plnom rozsahu stotožňuje [ďalej sa z neho v zmysle § 250ja ods. 7 O.s.p. citujú relevantné časti]:

„Vychádzajúc z uvedeného sú takéto správne orgány povinné dodržiavať i základné pravidlá správneho konania vyplývajúce z ustanovenia § 3 SP a pri svojom rozhodovaní v predmetnej veci postupovať v ich rámci.

Napriek tomu, že § 16 ods. 1 zákona bližšie neupravuje obsah ani rozsah preskúmania zmluvy predloženej na schválenie, neznamená to, že dotknuté správne orgány môžu postupovať svojvoľne (...postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi - § 3 ods. 1 SP). Nesporne Obvodný lesný úrad nie je len púhe registračné miesto, ale je orgánom s autoritatívnym oprávnením rozhodnúť o účinnosti predloženej zmluvy s konštitutívnym účinkom do budúcnosti (*ex nunc*), preto za minimálnu požiadavku na obsah a rozsah prieskumu pred schválením, ktorú možno vyvodiť z citovaného ustanovenia, možno považovať povinnosť preskúmania jej súladu so zákonom t.j. zákonom o poľovníctve, ale nepochybne aj ďalšími platnými všeobecne záväznými právnymi predpismi (obdobne znenie § 16 ods. 1 tohto zákona v českej právnej úprave po zániku spoločnej legislatívy, ktoré navyše priamo zakazuje odmietnutie chválenia zmluvy, ak je zmluva v súlade s týmto zákonom a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi). Vzhľadom na to, že predmetom schvaľovania a teda aj predchádzajúceho skúmania je zmluva (dvojstranný právny úkon) t.j. občianskoprávny inštitút, nesporne nemožno z okruhu relevantných právnych predpisov vylúčiť ani občiansky zákonník.

Absencia podrobnejšej úpravy postupu pri schvaľovaní zmluvy v zákone o poľovníctve nemôže znamenať svojvoľu správneho orgánu, (najmä ak predpoklady pre konkrétny postup možno vyvodiť z inej relevantnej právnej úpravy – Správny poriadok) a teda nemôže byť na ujmu účastníkov pri uplatnení legitímnej požiadavky na schválenie predloženej zmluvy.

V súlade s takto stanovenou kompetenciou správneho orgánu, bolo jeho povinnosťou pri rozhodovaní o predložených zmluvách (predovšetkým v prípade posudzovania zmluvy medzi žalobcom a Lesmi SR, š.p.) vyrovnať sa aj s otázkou aplikácie všeobecnej právnej úpravy právnych úkonov vyplývajúcej z príslušných ustanovení občianskeho zákonníka (keďže v prípade zmluvy medzi žalobcom a SPF Bratislava túto posudzoval z hľadiska dodržania § 139 ods. 2 OZ), a teda ak dospel k záveru, že čl. VIII ods. 1 písm. g/ predloženej zmluvy „nemôže byť súčasťou zmluvy“, mal uviesť dôvody brániace mu (napriek ustanoveniu § 41 OZ, na ktorý poukazoval žalobca) prípadnej modifikácii schvaľujúceho výroku

o doplnok, ktorým sa časť spornej zmluvy neschvaľuje (čo v princípe nie je vylúčené obdobne v § 31 zákona č. 162/1995 Z. z. v znení platnom do 31.8.2009, ktorý výslovne v ods. 3 umožňoval správe katastra, „ak sú splnené podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné“ rozhodnúť len o časti návrhu.).

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť skutočnosť, že verejná správa je službou verejnosti a teda v prípade, ak žalovaný dospel pred vydaním rozhodnutia k predbežnému záveru o nezlučiteľnosti takto predloženej zmluvy so zákonom a následnej potrebe ju ako celok neschváliť (resp. žiadosti o schválenie zmluvy nevyhovieť), bolo jeho povinnosťou v súlade s princípom „dobrej verejnej správy“, ktorého vyjadrením je aj obsah ods. 2 cit. § 3 (základné pravidlá konania) konať v súčinnosti s predkladateľom (resp. účastníkmi zmluvného vzťahu), komunikovať s nimi o „spornej otázke“ a tak im dať príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, prípadne ho poučiť, tak aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu, najmä ak bol v danom prípade obsah právnej úpravy postupu správneho orgánu nedostatočne inštruktívny a tým viac závislý od výkladu samotného správneho orgánu. Odvolací súd odkazuje aj najmä na čl. 14 Odporúčania výboru ministrov Rady Európy Rec (2007)7 z 20.6.2007.

Podľa názoru odvolacieho súdu obdobne nebolo ani v súlade s princípom „predvídateľnosti správneho rozhodnutia“ ak žalovaný, ktorý v predmetnej veci výnimočne rozhodoval ako správny orgán I. stupňa (keďže menil rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu), neposkytol účastníkovi možnosť oboznámiť sa pred vydaním konečného rozhodnutia s dôvodmi bráničiami vyhoveniu jeho inak legitímnej požiadavke na schválenie predložených zmlúv, zaujať k nim stanovisko a prípade odstrániť vytýkané nedostatky (napr. modifikáciou zmluvy prijatím dodatku z zmluve). Z napadnutého rozhodnutia žalovaného nevyplýva, že takýto postup bol zachovaný, hoci rozhodnutie ministerstva č. 1228/2007-720/55 zo dňa 18.5.2007 sa zmieňuje (na str. 3) o existencii dodatku k nájomnej zmluve č. 7571/06, ktorým sa zmluvné strany t.j. žalobca a Lesy SR, š.p. mali dňa 17.10.2006 dohodnúť na zrušení zmluvného ustanovenia uvedeného v čl. VIII ods. 1 písm. g/ zmluvy.“

72. Žalovaný spolu so zúčastnenou osobou 1/ v odvolaní namietali (č. 1. 136 a 137), že krajský súd rozhodoval mimo rámec žalobných dôvodov. Z obsahu žaloby (č. 1. 5) je nepochybné, že žalobcovia uvádzali nasledujúce žalobné dôvody:

- i. zmätočnosť a nezrozumiteľnosť výroku a nepreskúmateľnosť rozhodnutie pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov,
- ii. nezákonnosť postupu žalovaného,
- iii. absenciu zmlúv v spise, ktoré by mali byť absolútne neplatné (tieseň, omyl) a
- iv. nesprávne zistenie skutkového stavu.

Je nepochybné, že právne názory krajského súdu a jeho zrušovacie dôvody, tzn.

a) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. d O.s.p.) a súčasne

b) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.),

prekračujú rozsah uvedených žalobných bodov. Takýto prístup rovnako nekorešponduje s povinnosťou vykonať kasačný súdny prieskum.

Podľa § 157 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. v odôvodnení rozsudku správny súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

*Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. platí, že ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu **v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe** (ďalej len "v medziach žaloby") dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.*

*Podľa § 250j ods. 2 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu **v medziach žaloby** dospel k záveru, že*

- a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,
- c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,

d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,

e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia..

73. V správnom súdnictve konajúci súd podrobuje prieskum zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu vo všetkých jeho častiach, tzn. nielen zákonnosť výrokovej časti rozhodnutia ale aj dôvodov, na základe právne posúdil vec. Ak sa s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia stotožní a žalobu zamietne, potom tieto dôvody správneho orgánu pre správny súd vytvárajú minimálny právny základ na presvedčivé odôvodnenie, a s ich využitím jasne a zrozumiteľne správny súd opíše a presvedčivo objasní, v čom sú závery napadnutého rozhodnutia správne a v čom protikladné argumenty protistrany boli mylné.

74. Ako už bolo raz uvedené (bod č. 69), z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd za jediné zrušovacie dôvody napadnutého rozhodnutia považuje ust. § 250j ods. 2 písm. c) a d) O.s.p. S prihliadnutím na ten dôležitý záver, že uvedené zrušovacie dôvody sa navzájom vylučujú, že argumentácia krajského súdu predovšetkým smerovala k chýbajúcim podkladom a nie k nedostatkom v skutkovom zistení, tak takýto prístup krajského súdu musí Najvyšší súd označiť, že nie je v súlade s príkazom na presvedčivé odôvodnenie obsiahnutým v cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p., nakoľko neponúka žiadne argumenty žalovanému správne orgánu, aby zistil dôvody, prečo jeho právne závery a názory, ktoré vytvárajú výkladový rámec pre aplikáciu sporných ust. § 14 až 16 zák. č. 23/1962 Zb. neboli presvedčivé a správne.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spoj. s § 250ja ods. 3 posledná veta O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

75. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovaných rozsudkoch sp. zn. 1Sžo/74/2009 z 09.03.2010, resp. sp. zn. 1Sžo 23/2010 z 08.03.2011, pri ktorých

Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

76. O trovách odvolacieho ako aj celého súdneho konania rozhodne krajský súd postupom podľa § 224 ods. 3 v spojitosti s § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 19. júna 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová